भीमः कुचरोगिरिष्ठाः। यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु। अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा" इति। तत् तस्मिन् कर्म्मणि यजमानानां वीर्य्यार्थं विष्णुः प्रस्तवते प्रकर्षेण स्तूयते। कुचरो भूमौ वर्त्तमानः भीमो भयङ्करः मृगेन सिंहो यथा उर्द्ध्वमुत्प्लुत्य गिरिष्ठाः पर्व्वतस्थो भवति। तथा यस्य विष्णोः पूर्व्वं वामनस्य पश्चात्त्रिविक्रमं गच्छतः, ऊरुषु विस्तीर्णेषु त्रिषु विक्रमणेषु विश्वा भुवनानि सर्व्वे लोका अधिक्षियन्ति आधिक्येन निवसन्ति। स विष्णुः स्तूयत इति पूर्व्वत्रान्वयः॥

अथैकादशीमाह: "नू मर्त्तोदयते सनिष्यन् यः। विष्णव उरुगाया यदाशत् [४]। प्र यः स वाचा मनसा यजाते। एतावन्तं नर्य्यमाविवासात्" इति। यो यजमानः हविर्दास्यत् उरुगाय महाकीर्त्तये विष्णवे दाशद्दीप्यति यश्च सत्रा च सत्यगामिना मनसा प्रयजाते प्रकर्षेण यजते। एतावन्तं पूर्व्वोक्तविक्रमत्रयसामर्थ्योपेतं नर्य्यन्तरेभ्यो हितं विष्णुं आविवासात् स्तुत्यादिना सर्व्वतः परिचरति समर्थो मनुष्यो नु क्षिप्रं दयते स्वात्मानं जगच्च रक्षति॥

अथ द्वादशीमाह। "विचक्रमे पृथिवीमेष एताम्। क्षेत्राय विष्णुर्मनुषे दशस्यन्। ध्रुवासो अस्य कीरयो जनासः। उरुक्षितिꣳ सुजनिमा चकार" इति। एष विष्णुः पृथिवीमेतां पृथिव्युपलक्षितमिदं लोकत्रयं विचक्रमे, विशेषेण पादैः क्रान्तवान्। किं कुर्व्वन् मनुषे मनुष्याणां क्षेत्राय निवासार्थं दशस्यन् प्रदातुमिच्छन्। अस्य विष्णोः कीरयो जनासः कीर्त्तिं